

Publicerad 2012-12-08 09:57 av Ola Rydberg

Barndom det som fanns innan

Jag var en
människa
med små fötter
och stora drömmar

Vi trampade
på getingar
barfota
och byggde
minnen
av höghus

Mobiltelefonen
var en futurisk
fantasi
dagarna
var magiska
att finnas i

Snöflingor
föll
mer än en
i grottor försvann
både armar och
ben

Jag var förälskad
och älskad
olycklig
och besviken

Det fanns inget
facit
det blev vad det
blev

Det byggdes
en vuxen man
ibland undrar jag

vem är

han

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ola Rydberg med Poeter.se id #281 innehar upphovsrätten